

வல்வை

அமர்

உயர்திரு. அ. ஆனந்தசாமி
அவர்களின்

நினைவு மலர்.

Prof. J. R. D. S. BY P. A. N. நெடியகாடுவரை விநாயகன் துதி.

தங்கடிவந்தோம் நெடியகாடுதனில் உறை
நம் முதல்வா! சிவன் உமை புதல்வா! அருள்
தேடி வந்தோம் ப்ரணவ நாயகனே! வல்வைத்
தாயவன் துதி செய்யும் தூயவனே!

பாடி வந்தோம் விக்னம் தவிர் பதியே — வன்னித்
தருநிழல் தனில் அமர் அருள் நிதியே
இடி வந்தோம் உயர் கணபதியே — நலம்
ஒங்கும் உன் இருபது மஸர் துணையே.

வல்வை முத்துமாரி அம்மன் துதி.

அல்லல் தனை அகற்றிடவாள் அன்னை முத்துமாரி! — எங்கள்
ஆதிசக்தி ஆணிமுத்தைச் சூடும் அருள் வாரி!
தொல்லை வினை தீர்க்கத் தோணி ஏறி வந்த மாரி! — அன்னை
தொண்டு செய்ய ஒடிவரும் அன்பர் பல கோடி
வல்வைநகர் மாந்தர்க்கவன் என்றும் உபகரரி! — எங்கள்
இல்லம் தோறும் எழுந்தருளும் இனிய முத்துமாரி!
பல்லுயிரும் பா உலகும் படைத்த மகாதேவி! — இந்தப்
பாரில் வல்வை தேடி வந்த கோடி முத்துமாரி!

செங்கரும்பின் சாரெடுத்துச் செந்தேனைத் தால் கலந்து
செந்தமிழில் சொன்ன கவியன்ன முத்துமாரி!
பொங்கும் நிலாச் சூடருடனே பகவவனின் கதிர் தொடுத்து
மின்னெனியும் சேர்ந்தோளிரும் தேவி முத்துமாரி!
குங்குமத்தின் செம்மையுடன் குளிர் சாந்தும் நீறும் மஞ்சள்
கோலமிடும் கோதையவள் எங்கள் முத்துமாரி! — அன்னை
தங்கவிழா கண்டவர்கள் தரணிதனில் இந்தரலோகம்
இங்கு வந்ததென்ன வைந்த வல்வை முத்துமாரி!

வல்வை வைத்தீஸ்வரர் துறி.

வருவிருந்தோம்பிடும் வல்வை நகர் தனில் நின்று
வல்வினை தீர்க்கும் வைத்தீஸ்வரனே!
அருமறை ஒதிடும் அடியவர் பிணி உந்தன்
அடிமலர் அசைந்திட அகலுமய்யா!
கருவினில் தோன்றிய நாள் முதல் எம்மை ஈன்ற
தாயினும் பரிந்தெம்மைக் காப்பவனே!
இருள் மலம் அகற்றிடும் ஆரமுதே! தேனே
இனிய நல் வரம் தர வாரும் ஐயா!

விசல்வாசி சள்ளாதி முருகன் துறி.

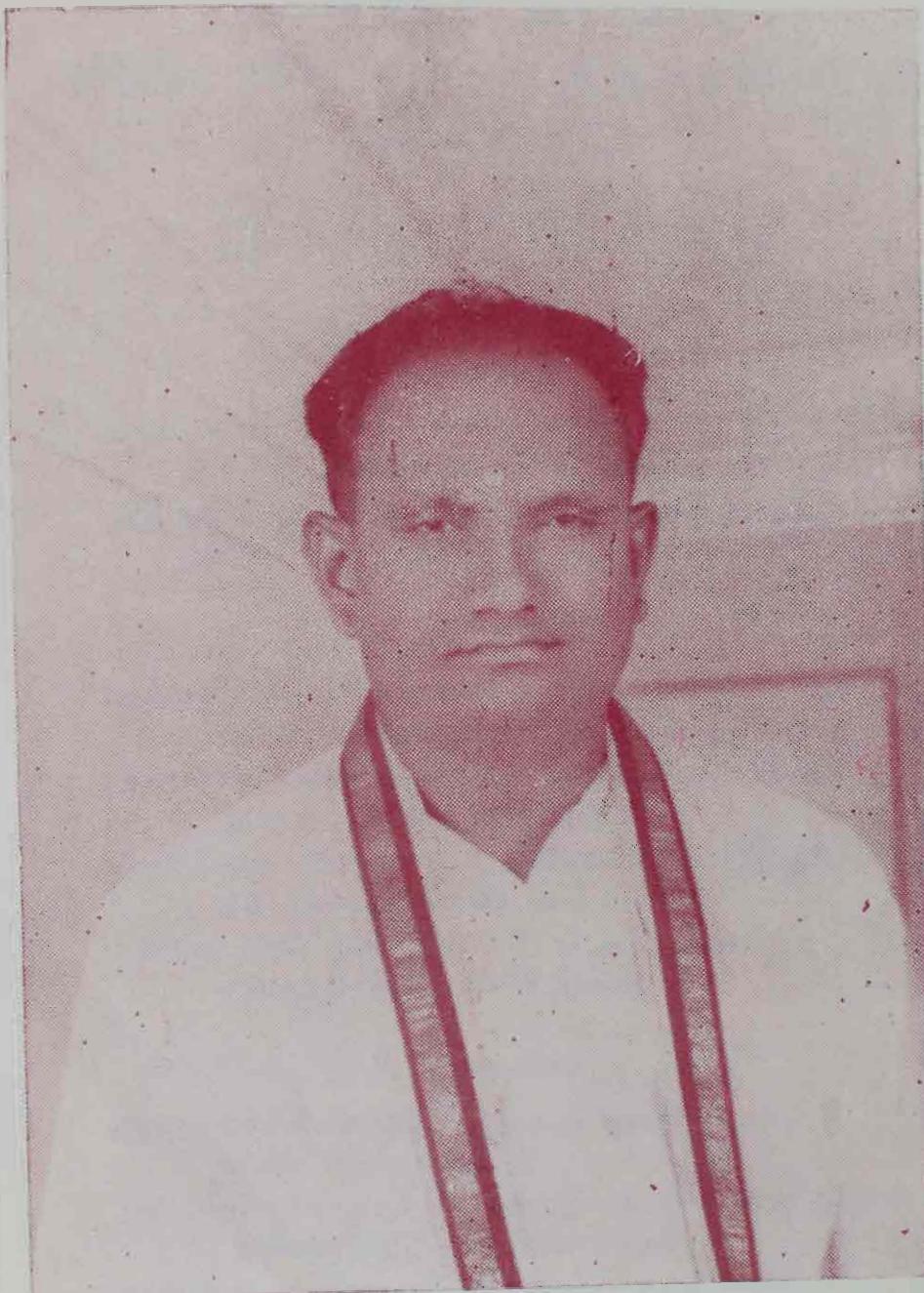
தென்பொதிகை தவழ்ந்து வந்த தென்றலே நீ அன்று
தென்னிலங்கை தேடி வந்த விந்தை தனைச் சொல்லு
வன்ன மயில் வாகனமும் வேலும் செந்துர் நீங்கி
தொண்டைமானுறு ஆற்றங்கரை கோயில் கோள்ள நாடி
சன்னதியில் வந்தமர சிரித்த முகம் ஆறு
அன்றுமுதல் அருள் சொரியும் அற்புதத்தைக் கூறு
முன்னை வினை தீரக் கந்தன் கழல் பணிந்து பூசி
உனக்கருளும் கோடிவரம் சன்னதியான் நீறு!

வல்வைவக் காலி பெரியாதாமி

பாடிய பரமவர்கள்

உயர்திரு. அ. ஆனந்தசாமி

உதயம்:
14-04-1914

மறைவு:
17-03-1983

மறைந்த அண்ணல்
திரு. ஆ. சூதாந்தசாமியின்
நினைவு பற்றிய

இரங்கற் பாக்கள்.

—

காஸ்ட

அருமறை முதற்பொருள் அரன் உமைதரு சுதன்
திருச்சிற்றம்பல கணபதி எனும் நாமத்தன்
தருதனில் உயர் வன்னி தழுவு நெடியகாடு
தனில் உறை வல்லவ விநாயகன் அடிபோற்றி.

உதயம்

அம்புவியில் தென்னிலங்கை வடக்கரயின் தனிச் சுடாய்
வல்லவையம் பதியில் வாழ்ந்தாய்
அரியகுல நலம் நிறைந்த அருணைசலம் மகிழு
அன்று நீ வந்துதித்தாய்
செம்பவள இதழுமாரி பதம்பணியும் பத்தினியாய்
சீர் திகஞும் மாண்புடையளாய்
இறந்த தாய் தங்கம்மா சீராட்டித் தாலாட்ட
சற்புத்திரஞுய் மிளிர்ந்தாய்.

இளமை

ஆனந்தசாமி எனும் நாமமது தான் பரவ
வளர் பிறையாம் நீ வளர்ந்தாய்
அன்பான சோதரர்க்கு அன்பென்னும் வாரிதியாய்
அண்ணணைய் அரவணைத்தாய்
மானமது உயிராக நீ கொண்டு அறம் வரை
அயராது பாடுபட்டாய்
மனுதர்மம் தவறுது மாறுத வீரமொடு
மங்காத செல்வன் ஆனுய்.

பொங்குவகை கொண்ட உன் பெற்றேர்க்கு உன் பின்ஜோ
 ரத்தினசபாபதி தோன்றினுன்
 உங்கள் பின் உயிரான மாலசுப்பிரமணியமோ
 உனக்கு முன் அமரன் ஆனுன்
 அங்கவன் பின் சென்றுன் தம்பி நற்துரைராசா
 நால்வரின் பின் தோன்றலான
 தங்கமாம் சீலம் நிறை இளையவன் முருகேசு மேல்
 தனியன்பு கொண்டு அனைத்தாய்.

மலையன்ன தோள்களும் மாலக்ஞைய வண்ணமும்
 மாரஜை ஒத்த அழகும்
 சிலையன்ன மேனியும் சிரிக்கின்ற விழிகளும்
 செந்தேனை ஒத்த மொழியும்
 நிலையான பாசமும் நிறைவான நேசமும்
 நெஞ்சாரக் கொள்ளும் நட்பும்
 கலை பலவும் கண்டு நீ காலத்தின் ஓட்டத்தில்
 கட்டிளம் காளை ஆனுய்.

இல்லறம்

கண்ணை இமை காப்பது போல் காத்த நின் பெற்றேர்கள்
 களித்திடவே அன்று ஒரு நாள்
 பெண்ணில் நல்லாள் ஆன பரிஷுரணம் தன்னை
 பார் புகழ் நீ மணந்தாய்
 வெண்முத்து தனைக் கடவில் தேடி எடுத்தாற் போல்
 வடிவழகி உனக்கு வாய்த்தான்
 பண் சொரியும் வீணையும் நாதமும் போல இளை
 பிரியா இல்லறம் நீ காத்தாய்.

பிள்ளைக் கலிதீர்க்க அரும் ஸ்ரீதரன் தோன்றினுன்
 உன் பிரதி பிம்பம் ஆனுண்
 சாரதாதேவி தனைக் கைப்பிடித்துத் துஷ்யந்தன்
 ஐனானிக்குத் தந்தை ஆனுண்
 உள்ளங்கவர் ஜெயதேவி உன் செல்வி ஸ்ரீராம் மனைவி
 ரமேஷ், பிரதீப், பாரத்தின் தாய்
 உயிர்ச் செல்வி ரமரதேவி, ஈந்திரநாதன் துளை வி
 அகிலா பின் திலீபனியன் தாய்.

பின் உதித்த முழுமதியாம் கலாதேவி உந்தனுக்கு
முன் வானில் சென்று மறைந்தாள்
தன் நிகரிங்கா மனோகரன் வனஜாதேவி தனை
தானடைந்து பார்த்திபணியும்
மின் வெளிரும் சந்திரிகாவையும் தந்தான் அவன் பின்னே
இனிய சுதாதேவி உதித்தாள்.
இன் மலராய் சிவப்பிரகாசம் மனைவியாகிப் பிரசாத்,
வித்யா எனும் இருவர் ஈன்றாள்.

செல்விகளில் சிறியவள் சீர்மிகு உஷாதேவி
சாந்தகுமார் தனை மணந்து
நஸ்ல இளம் நர்மதா மாதங்கி எனும் மலர்கள்
இருவரையும் ஈன் மகிழ்ந்தாள்
செல்வ மகன் அருணபரன் புஷ்பலதாவின் துணைவன்
அவன் பின்னே வந்து உதித்தான்
எல்லோர்க்கும் இளையவன் இனியவன் அரியவன்
ஈஸ்வரன் உன் கண்ணின் மணியாம்.

இளையவனுக் கிரங்கி ஸ்வதனியை விரும்பிந்
முன் நின்று சேர்த்து வைத்தாய்
விளைந்த இன் அமுதான பவித்ரா உயிர்ப் பேத்தி
உந்தனுடன் இறுதியாக
விளையாடின். ந்த இன்பத்தில் மூழ்கி நீ
இன் துயிலில் ஆழ்ந்து விடவே
விளையாடினான் காலன். மோசம் செய்தான் அந்தோ!
விதியையே முடித்து விட்டான்.

மஹாவா

அடுத்த நாள் விடிந்தது. அம்புவியும் விழித்தது
அந்தோ நீ விழிக்கவில்லை!
படுத்தவர் எழுவரோ என்றேங்கி அழுதனர்
ஏனோ நீ கேட்கவில்லை!
திடுக்கிட்டார் மைத்துனர் திகைப்பூண்டை மிதித்தாற்போல்
தாளாத துயரம் கொண்டார்
கெடுத்தானே பாவி என்றுவி சோர்ந்தே துணைவி
துடிதுடித்துன் மேல் வீழ்ந்தாள்.

ஆண்டாண்டு தோறும் இனி அழுதாலும் என்ன பயன்?

அன்பொழுகும் உன் முகத்தை நாம்

மீண்டும் இனிக் காண்போமோ இன்மொழியைக் கேட்போமோ
உன் உறவை யாம் பெறுவமோ?

ஆண்டவன் தந்த உனை, அவனே எடுத்து விட்டான்

அவன் கணக்கை யார் அறிவார்?

மாண்டு விட்டாய் ஜயா நீ, மாளாத துயரமதில்

அனைவரையும் ஆழ்த்தி விட்டாய்!

எல்லோர்க்கும் உன் கடமை செய்திட்டாய் என்றே நீ
எமை ஏங்க விட்டுச் சென்றுய்?

எவர் தான் இருந்தாலும் உன் மனையில் உன் இடத்தை
யாரே நிரப்ப வல்லார்?

நல்லோன் நீ, உலகிற் கு நல்ல சந்ததி தனைத் தந்து
நன்றாக வாழ வைத்தாய்

சொல்லார் எவரும் குறை, நிறையையே அகங் குளிர
சொல்லுவார் திண்ணனம் ஜயா!

காலங்கள் மாறிடினும் கருத்துக்கள் மாறிடினும்
மாறுது உந்தன் நினைவு!

ஞாலமது உள்ள வரை ‘சாமி’ என்னும் செல்லப்பேர்
நல்லன்பர் நினைவில் நிலைக்கும்

காலமெனும் மேடையிலே நம் பாகம் ஓய்ந்த பின்
நீ சென்ற உலகு நாடி

சீலன் உனைத் தேடி வர. சுந்திக்க நீ வருவாய்
அன்று வரை காத்திருப்போம்.

வால்லைக் கமலா பொன்னதுமி
ஆக்கியவை.

அமரர்

அ. ஆனந்தசாமி அவர்களின் வாழ்க்கை வாலாறு

வல்வெட்டித்துறையில் தீருவில் ஒரு அண்பில்லம் அதில் அண்பால் இணைந்த தமிழ்பதியர் அருணசஸர், தங்கம்மா என்னும் இருவரும் இனிது வாழ்ந்தனர் எல்லாச் செல்வமும் இருந்தும் என்ன? இல்லாதது பெறுதற்கரிய பிள்ளைச் செல்வம் எனவே ஆயம் தோறும் சென்றனர். அரிய விரதம் பல நோற்றனர் இறைவன் அப்பர்க்கு அருளத் திருவளம் கொண்டான் மூன்றும் ஆண்டு நிறைந்தது ஆனந்த வருஷம் பிறந்த அன்றே அருமருந்தன்ன செல்வன் பிறந்தான். ஆனந்த ஆண்டில் உதித்து, ஆனந்த வாரியில் ஆழ்த்திய செல்வனுக்கு, ஆனந்தராசா என்று பெருத்தமாகப் பெயரிட்டனர். ஆனால் செல்லமாகக் கூப்பிட்ட 'ஆனந்தசாமி' என்னும் பெயரே நின்று நிலைத்தது.

தொடர்ந்து ரத்தினசபாபதி, பாஸுட்டிராணியம், துரைராசா, முருகேசு என நான்கு அரிய சோதரர் தொன்றினர் தமிழ்யர் நால்வர் தந்த இறைவன். ஒரு தங்கையைத் தாவில்லையே என்ற குறை இறுதி வரை தீரவில்லை.

வளர்மதி போல் வளர்ந்தார். ஏனே கல்வியில் அதிக நாட்டம் செல்லவில்லை. பதின்மூன்றும் வயதிலேயே தொழில் பால் ஆர்வம் பிறந்தது. எனவே படிப்பைத் துறந்தார். இவரது தாய் மாமன்மார் இருவர். ஒருவர் நடராசா, மற்றவர் தங்கவேலாயதம் பின்னவரிடமே தமது 14ம் வயதில் தொழில் கற்கச் சென்றார். அவ் வயதிலேயே கார் ஓட்டுவதில் சிறந்த வித்தகரானார். பல தொடரில் நுட்பங்களும் இவருக்குக் கைவந்த கலையாயின. 20ம் வய நில் மாமனுரிடமிருந்து விகித தனியாகவே தொழில் செய்யத் துணிந்தார். தமிழ் ரத்தினசபாபதியும் இவருடன் கூட்டாளி யானார். இந் நாளில் இவர் வாழ்வில் வசந்தம் புகுந்தது நண்பர் யானார். இந் நாளில் இவர் வாழ்வில் வசந்தம் புகுந்தது நண்பர் யானார். இந் நாளில் இவர் வாழ்வில் வசந்தம் புகுந்தது நண்பர் யானார்.

பரிபூரணத்தைச் சந்தித்தார். இவர் வடிவேலு சம்பதியரின் இளைய செல்லி. தாம் விரும்பிய நங்கையையே மனக்க விழைந்தார். 1939ம் ஆண்டு திருவருள் கூட்டத் திருமணம் கைகூடியது அன்று மலர்ந்த இனிய மணவாழ்வு இறுதி வரை மலரோடு சேர்ந்த மணமாகவே நிறைந்து விளங்கியது. போற்றும்படி இனிய இல்லறம் காத்தார். கைக்கிளைய உன்புத் தம்பி முருகேசுவை அன் போடு அரவணைத்து படிப்பித்து ஆளாக்கினார்.

காலம் செல்லச் செல்ல, இவரது கார் மோகம் வளர்ந்தது. அதனால் ஒன்றிரண்டு எனக் கார்கள் பல வாங்கி அவற்றைச் செலுத்தவதே இவரது சிறந்த பொழுதுபோக்காயிற்று புதய கார்களில் என்றுமே பெரிய நாட்டம். அதன் காரணமாக அடிக்கடி கார்களை மாற்றிக் கொண்டார். கண்ணைக் கவரும் புத்தம் புதிய கார்களை வாங்கி கலை நயத்துடன் காற் றனக் கூடிய வேகத்தை செலுத்துவதில் ஒரு தனி இன்பம் கண்டார். இதனால் 70 திற்கு மேற்பட்ட கார்கள் இவர் கரம்பட்டுக் கைமாறன. அதனால் ‘கார்க்கரரச் சாமி’ என்னும் பட்டமும் பெற்றுர்.

கார்த் தொழிலில் ஒரு மேதாவியாக விளங்கி அரிய ஒரு சாதனை ஆற்றிய அவர், வணிகத்திலும் தலை சிறந்து விளங்கினார். 1944ம் ஆண்டில் தம்பி பாலசுப்பிரமணியமும், 1957ம் ஆண்டில் வஸ்வையின் சரித்திரத்தில் தொழில் சாதனை புரிந்த, தம்பி துரைராசாவுட அம் கூட்டுச் சேர். இவரது வணிகம் மென்பேலும் ஒங்கியது. இப் பஞ்சபாண்டவருடன், அவரது நல்ல இன்பர் பலரும் சேர்ந்து, இல் வஸ்வை நகரில் செய்த கூட்டு வணிகத்தின் புகழ், 20 ஆண்டு வரை கொடிகட்டிப்பறந்தது. தம் தனித்த முயற்சியாக “ஸ்வன் டிரான்ஸ்போட்” என வோறிகளை வைத்து ஒரு புதிய துறையில் வெற்றி கண்டார்.

ஊடும் பாவும் போல வரும் இன்ப துண்பம் இவரை ம் விட்டு வைக்கவில்லை உயிர் தந்த தந்தை 1956ம் ஆண்டில் மறைந்தார். பின் 1969ம் ஆண்டு திறமை மிக்க இணைபிரியாத் தம்பி பாலசு பிரமணியத்தை இழந்தார். 1971ம் ஆண்டில் அன்னையைப் பறித்துச் சென்ற காலன், சற்றும் கருணையின்றி தொழில் கறனும் வைர நெஞ்சமும்' வல்லமையில் மிக்க உயிர்த் தம்பி துரைராசாவையும் 1975ம் ஆண்டில் பலி கொண்டான. சிற கொடிந்த பறவையென தம்பியர் பிரிவால் துடித்தார். எனிலும் மனம் தளர்து தமது 65-வது வயதுவரை தொழில் சாதனையில் திறம்படச் செய்தார்.

இவரது இல்லறப் பூங்காவில், செல்வச் சன்னதியானை பல நாள் மங்குடிக் கேட்டு, அவன் அருளிய முதல் மலர், மாண்பில் உயர்ந்த செல்வன் ஸ்ரீதான். அப்பாவை உரித்து வைத்தாற் போன்ற ஸ்ரீதரனுக்கு, அவன் நெசித்த S. V. நடராஜர் தம்பதி வளின் அரிய செக்கி சாரதாவை மணம் செய்வித்து மகிழ்ந்தார். அடுத்துப் பிறந்த குல விளக்கரனா ஜெயதேவியை R. நாமமுத்து தம்பதியரின் அருமை மகனுன் குணக்குனரும் ஸ்ரீராமுக்கு திரு மணம் செய்வித்தார் ரூஞ்டாம் திருச்செல்வியாம் ரமாதேவியை நஷ்டத்துப் பிரதம்பதியர் ஈன்ற தவப்புதல்வன் சந்திரநாதனைக் கைப்பிடிக்கச் செய்தார். ஆனால் மகாஸ்த்சுமியே அவதரித்தாற் போக் வீட்டில் வளையவந்து, பெற்றோரையும் மற்றோரையும் மகிழ் வித்த மூன்றும் செல்வி கலாதேவியை, ஓலன் கவர்ந்து சென்றுள். அப் பேரிழ பால் தன் ஆவி சேர்ந்து தந்தை அடைந்த துன்பம் வெறும் சொல்லிக் கூடங்காது.

பின் ஒருவாறு மனம் தேறினார். நாலாவது செல்வப் பாதல்வியான இக்கணியாம் சுதாதேவியை, தம் உறவினராம் முதலியர் பசுபதி தம்பதிகளின் மகனுன் சிறந்த குணசீலனும் சிவப்பிரகாசத்திற்கு மணமுடித்து வைத்தார். ரூஞ்டாம் செல்வன் பணபில் உயர் மனோகரனுக்கு, அவன் வரித்த மாமன் மகனும், கொன்னம்பலை தம்பதிகளின் அருப்புதல்வியுமான், வனஜாவை மனமுவந்து சேர்ந்து வைத்தார். அதற்கு முன் தன் ஆருயிர்ச் செக்கி உஷாதேவியை முத்துத்தம்பி தம்பதியரின் மன உத்தம சீலனுடைந்து மாங்கலை ராரணாம் செய்வித்து மகிழ்ந்தார். கடைக்குட்யான அருந்தவப் புதல்வன் ஈஸ்வரன் காதலித்து கூடாது. த பெரியதுப்பி தம்பதிகளின் சீர்வளர்ச் செல்வியாம் ஸ்ரீவத்னியை தாம் முன்னின்று மணவினை முடித்து வைத்தார். அன்பு மனைவியின் விருப்பறிந்து, அயர் தம் உறவிற்குள் பெண் கணக்கு விரும்பி, தன் அருமகுந்தனன் புதல்வன் அருணபர நுக்கு, திருநாவுக்கரசு தம்பதியின் ஆருயிர் ஏக புதல்வி புஷ்ப வதாயை திருமணம் செய்வித்தார்.

அருமைத் தம்பியரின் மனைவியராம் காலஞ்சென்ற காமாட்சியம்மா, வரலாம்பிகை, ராஜேஸ்வரி, யோசேஸ்வரி ஆகி யோர், இயல் வாக்கை வேத வாக்காக மதிந்தனார். மனைவியடன் பிறந்த கைத்துணர்கள் ரத்தினவேல், தங்கவேல், ராஜவேல் மற நும் கைத்துணியர் சம்பூரணம், ஆத்தாள்பிள்ளை, ராசநாயக்,

யோகநாயகி, ஞானசுந்தலர் ஆகியோரின் அன்புக்குரியவராய் இலங்கினர். உற்றுர், உறவினர் அனைவருக்குமே ஒரு கலங்கரை விளக்கமெனத் திகழ்ந்தார். தான் பெற்ற நவமார்ச்சிகட்டு நாநிதி களையும் வழங்கி நஷ்வாழ்வு வாழ வழிகாட்டினார். அணையுமூன் ஜோதி சுடர் விட்டொளிர்ந்தாற்போல, மறையும் முன் பல மங்கலச் செய்கைகளைச் செய்து மகிழ்வெய்தினார். தம்பி மகன் சுதாசனின் திருமண வைபவத்தைத் தாழே தலைமை தாங்கி நடத்தி வைத்தார் ஏனைய பெருமக்கட்டும் அவர் முன்னின்று விவாகம் நடாத்த அவர்கட்டுக் கொடுத்து வைக்கவில்லை.

கால் நூற்றுண்டு வரை அவரைப் பீடித்த நோய் அவரிடம் தோற்றது. புன்னகையோடு காலனின் கரம்பற்றி காலம் வரழ் வின் முடிவெய்தினார். 17—3—83 அன்று, பொழுது புரர்ந்தன்ன! அவர்தான் மீளாத தயிலில் ஆழ்ந்து விட்டாரே! இறையடி நீழ விளை இணைந்து விட்டார். அந்நாள் வரை. மாநிலத்தில் எவ்வகைம், எதற்கும் அஞ்சாத மன்னன் போல் வாழ்ந்தார் மலர்ந்த முகம், மாசற்ற உள்ளம், காந்த விழிகள், கம்பீர நடை சற்று முன் கோபம் வந்தாலும் பின் இரக்கம் அதைச் சமன்செய்யும். அகன்ற நெற்றி, அறிவிளி ஆழத்தைக் காட்டும். ஆணித்தரமான பேச்சு அனைவர்க்கும் உவகை ஊட்டும். பண்பும் பரிவும் பாசமூல்களோர் நெஞ்சை அள்ளும். அன்புடன் கூறும் அறிவுரைகள் உற்றுர் உள்ளம் கொள்ளினா கொள்ளும், தீர்க்குத்தரிசி, சிறந்த வேதாந்தி, தீவிர சமயவாதி.

சன்னதச் செல்வனின் கடில்லா பக்தர். அகர நூற்றுண்டு காலமாக சுக்கிர வாரம் தேறும் அச் சிகிச்சாவேலனை சேவிக்கத் தவறவில்லை. நெடியாட்டுப் பிள்ளையார் கோவிலில் மகங்களை வின் நினைவு கண்கவர் திரையோவியமாகத் திரும்பிகிறது விநாயகருக்கு அழகிய மயில் வானமும் அர்ப்பணம் செய்தார் வங்கவைத் தீஸ்வரர் ஆலயத்தில் இவரது உபயமாக ராஜராஜேஸ்வரி அம்மனுடுகு எழுந்தருளி ஸ்தூபி இலங்குகிறது திது போன்ற திவர் சமயத் தொண்டுகள் பறபல. அவர் வழிபட்டு தெய்வம் அவர்க்கு இறுதியில் வழித் துணையாகியது.

பங்குனித் திங்கள் பதினாறும் நாள். என்றும் போல கால மலரிட ஒரு இதழ் விரிந்தது. காலையாம் மாலையும் எம்பெருமானின் ஆலயம் சென்றுர். அவன் திருவிழுக்கோலம் கண்டார் பேரின்பாக கொண்டார். வீட்டில் பேரக்குழந்தையுடன் கொஞ்சி மகிழ்ந்தார்.

பேர்ப்பிள்ளைகளில் அவருக்கு கொள்ளி ஆஸ. அங்கு மனைவி யடன் அழுதுள்ளதார். அவர் கரம் பற்றிய காலம் முதல் அவரது பண்பில் உயர் மனையான், அவர் கண்கலங்க விட்டதில்லை. மன்னாவனில் கொடி நிழலில் போரசியெனப் பெருவாழ்வு வாழுவதோர். அன்று முழுவதும் அவர் தம் நெஞ்சில் ஒரு நிறைவு முகத்தில் ஒரு தனி ஒளி. இரடு திருமூருக கிருபானந்தவாரியாரின் கொன்மாரி அவரை அருள் வெள்ளத்தில் ஆழ்த்தியது. இறுதியாக அவர் எம்பெருமான் முன்றலில் சிரமேக் காங்கூப்பி நின்ற கோலம் கண்டவர், நெஞ்சு சிலிர்த்தது. எழுபெருமான் கரம் நீட்டி அழைத் தானே! அவனைத் தான். கடைசி மகன் தந்த அவரது உயிர்ப் பேக்கியின் இன்முகத்தில் கண்டாரோ! உடன் பிரியா பிள்ளைக் கனியமுத்தன், நான்ஸிரவு வரை தாழும் குழந்தையாகி விளையாடி ஞர் அவ்விள்பத்தால் நெஞ்செல்லாம் இனிக்க, இன் துயிலில் ஆழ்ந்தார். இனிய புனி னாகை தவழு. புனிதனின் கரம்பற்றி பூவுலக வாழ்வை நீத்தார். இது ‘உந்தன் கருணை’ கேட்டது விளைவோ!

இனி நிலைக்கப் போவது அவரது நீங்காத நினைவு. அடுத் தவர்க்கு நிழல் தந்த ஆவிக்ட்சம் அவர். உறவினருக்கு நிறை வளித்த நேசர் அவர் அங்கு மனைவிக்க ஆருயிட்டு துணைவர் அன்புத் தமபிமார்க்கு நல்ல ஒரு வழிகாட்டி. பண்பான புத்தி ரர்க்கு பாசமுன்ன கந்தை பெயர் சொல்லும் பேரர்க்கு பேரன் பின் உறையுள் ஊரார் பமச்சும் வணிக வித்தார். உங்கமைக்கும் உழைப்பிற்கும் இலக்குவை கை மைக்கும் கண்ணியத்திற்கும் எடுத்துக்காட்டு அடக்கமே உருவான கருஞ்செவர்.

அவர் பெயர், காலத்தால் அழியாது! அங்கு, என்றும் அங்கே ரெஞ்சினில்லை நீங்காது அவர் தந்த சந்ததியின் புகழ் அவர் ஆசியாக என்றென்றும் மங்காது தோகுறிய ஆண்டு அவர் ஆசியாக என்றென்றும் மங்காது தோகுறிய ஆண்டு அன்றை மறைந்த ஆண்டோ தேவ அந்துபி துந்துபி ஆனந்த மயமானது மறைந்த ஆண்டோ தேவ அந்துபி துந்துபி முழுங்க வானவர் நாடு கண்ட வக்கள். அண்ணல், அமார், அனந்தர்! அவரது மனைவி மக்களின் அள்புத் தெய்வம்! அன்று ஆனந்தமா சாந்தி அடைவதாக! ஆசிகள் நேசரை வழி வைப்பதாக!

ஓம் சாந்தி!

இங்கனம்
மனைவி, மக்கள்,
மருமக்கள், பேர்ப்பிள்ளைகள்.

நன்றி நவீல்ல.

வணக்கம்

எங்கள் அன்புத் தெய்வத்தின் திடீர் மறைவால் ஆராத் துயரில் ஆழ்ந்து நின்றோம். அன்றை எம் துயரில் பங்கு கொண்டு ஆறுதல் தரத் திரண்டு வந்த அன்பர்கள் யாவருக்கும் எம் சிரம் தாழ்ந்த நன்றி.

தவிர, நாம் கேளாமலே முன் வந்து, அந்திமக் கிரியை களையும், அந்தியஷ்டியையும் குறைவற நிறைவேற்ற உதவிய உறவினர் நண்பர் ஆகிய அஜைவருக்கும் அகம் கணிந்த நன்றி,

அனுதாபச் செய்திகளை அனுப்பியும், அரிய மலர் வளையக் களை வழங்கியும் கெளரவித்துச் சிறப்பித்த எல்லாருக்கும் எம் மனமார்ந்த நன்றி.

அருட்பாக்களையும், இரங்கற்பாக்களையும் இயற்றிச் சிறப்பாக நம் நினைவு மலரை ஆக்க உதவிய கமலா பேரியதம்யி அவர்களுக்கும் எம் இதயம் கணிந்த நன்றி.

எல்லோருக்கும் கணிப்பட நன்றி கூற இயலாமையால் எம்மை மனமார மன்னிக்குமாறு அஜைவரையும் ஒண்டுகிறோம். நன்றி.

திங்கங்கம்
மலைவி, மத்துவி,
மாநாம்புகள்.

நமர் ஆசை—பகுத்ததுறை.

வம்ச

அருணசல

ஆனந்தசாமி		ரத்தினசபாபதி		பாலக
பரிபூரணம்		காமாட்சியம்மா		வ
வடிவேல்-தங்கப்பொன்னு				
மகள்				
ஸ்ரீதரன்	ஜெயதேவி	ரமாதேவி	கலாதேவி	மனோக
சாரதாதேவி	ஸ்ரீராம்	சந்திரநாதன் (காலம் சென்ற)		வனஜ
↓	↓	↓		↓
துஷ்யந்தன்	ரமேஸ்	அகிலா		பார்த்தி
ஜனனி	பிரதீபன்	திலீபன்		சந்திரி
	பாரத்			

62

வம்சா வழி.

அருணைசலம் = தங்கம்மா

பதி
மா

பாலசுப்பிரமணியம்
வாலாம்பிகை

துரைராசா
ராஜேஸ்வரி

முருகேச
யோகேஸ்வரி

கலாதேவி	மனைகரன்	சுதாதேவி	உஷாதேவி	அருணபரன்	சஸ்வரன்
ஊலம் சென்ற)	வனஜா	சிவப்பிரகாசம்	சாந்தகுமார்	புஷ்பலதா	ஸ்ரீவதனி
பார்த்திபன்	பிரசாத்	நர்மதா	மாதங்கி		பவித்ரா
சந்திரிகா	வித்யகலா				

fe

ବ୍ୟାପକ ଯେଉଁଳିଏ
ଏହିମୁଦ୍ରାବିଧାନକ

ବ୍ୟାପକ ଯେଉଁଳିଏ
ଏହିମୁଦ୍ରାବିଧାନକ
ଅନୁପରିଚାର କାହାରିଲା

ବ୍ୟାପକ ଯେଉଁଳିଏ
ଏହିମୁଦ୍ରାବିଧାନକ

ବ୍ୟାପକ ଯେଉଁଳିଏ
ଏହିମୁଦ୍ରାବିଧାନକ
ଅନୁପରିଚାର କାହାରିଲା

ବ୍ୟାପକ ଯେଉଁଳିଏ
ଏହିମୁଦ୍ରାବିଧାନକ

ବ୍ୟାପକ ଯେଉଁଳିଏ
ଏହିମୁଦ୍ରାବିଧାନକ
ଅନୁପରିଚାର କାହାରିଲା

